

Ceturtdiena, 2021. gada 29. aprīlis

P9_TA(2021)0147

Nodokļu uzlikšana digitālajā ekonomikā: ESAO sarunas, digitālo uzņēmumu rezidence nodokļu vajadzībām un iespējams Eiropas digitālais nodoklis

Eiropas Parlamenta 2021. gada 29. aprīļa rezolūcija par nodokļu uzlikšanu digitālajā ekonomikā: ESAO sarunas, digitālo uzņēmumu rezidence nodokļu vajadzībām un iespējams Eiropas digitālais nodoklis (2021/2010(INI))

(2021/C 506/08)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 113. un 115. pantu,
- ņemot vērā Eiropadomes 2020. gada 1. un 2. oktobra ⁽¹⁾ un 2020. gada 21. jūlija ⁽²⁾ sanāksmes secinājumus,
- ņemot vērā ECOFIN padomes 2020. gada 27. novembra sanāksmes secinājumus ⁽³⁾,
- ņemot vērā Komisijas priekšlikumus, kas vēl nav pieņemti, it īpaši par kopējo uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi (KUINB), par kopējo konsolidēto uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi (KKUINB) ⁽⁴⁾ un par dokumentu kopumu par nodokļu uzlikšanu digitālajā ekonomikā ⁽⁵⁾, kā arī Parlamenta nostājas attiecībā uz šiem priekšlikumiem,
- ņemot vērā Komisijas 2019. gada 15. janvāra paziņojumu “Virzība uz efektīvāku un demokrātiskāku lēmumu pieņemšanu ES nodokļu politikā” (COM(2019)0008),
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 19. februāra paziņojumu “Eiropas digitālās nākotnes veidošana” (COM(2020)0067),
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 15. jūlija paziņojumu “Rīcības plāns taisnīgas un vienkāršas nodokļu sistēmas izveidei, kas atbalsta ekonomikas atveseļošanas stratēģiju” (COM(2020)0312),
- ņemot vērā 2015. gada 25. novembra rezolūciju par nodokļu nolēmumiem un citiem rakstura vai ietekmes ziņā līdzīgiem pasākumiem ⁽⁶⁾, kuru ierosināja Īpašā komiteja nodokļu nolēmumu un rakstura vai ietekmes ziņā līdzīgu pasākumu jautājumos (TAXE komiteja),
- ņemot vērā 2016. gada 6. jūlija rezolūciju par nodokļu nolēmumiem un citiem rakstura vai ietekmes ziņā līdzīgiem pasākumiem ⁽⁷⁾, kuru ierosināja otrā Īpašā komiteja nodokļu nolēmumu un rakstura vai ietekmes ziņā līdzīgu pasākumu jautājumos (TAXE2 komiteja),
- ņemot vērā 2017. gada 13. decembra ieteikumu Padomei un Komisijai pēc izmeklēšanas attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, nodokļu apiešanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas ⁽⁸⁾, kuru veica tā Izmeklēšanas komiteja, kuras uzdevums ir pārbaudīt apgalvojumus par iespējamiem pārkāpumiem un administratīvām kļūmēm Savienības tiesību aktu piemērošanā attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, nodokļu apiešanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas (PANA komiteja),

⁽¹⁾ <https://www.consilium.europa.eu/media/45924/021020-euco-final-conclusions-lv.pdf>.

⁽²⁾ <https://www.consilium.europa.eu/media/45134/210720-euco-final-conclusions-lv.pdf>.

⁽³⁾ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-13350-2020-INIT/lv/pdf>.

⁽⁴⁾ Komisijas 2016. gada 25. oktobra priekšlikums Padomes direktīvai par kopējo uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi (COM(2016)0685) un 2016. gada 25. oktobra priekšlikums Padomes direktīvai par kopējo konsolidēto uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi (KKUINB) (COM(2016)0683).

⁽⁵⁾ Šis dokumentu kopums ietver Komisijas 2018. gada 21. marta paziņojumu “Laiks izveidot modernu, taisnīgu un efektīvu nodokļu standartu digitālajai ekonomikai” (COM(2018)0146), 2018. gada 21. marta priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko paredz noteikumus par uzņēmumu nodokļa uzlikšanu nozīmīgas digitālas klātbūtnes gadījumā (COM(2018)0147), 2018. gada 21. marta priekšlikumu Padomes direktīvai par digitālo pakalpojumu nodokļa kopējo sistēmu attiecībā uz ieņēmumiem, ko rada konkrētu digitālo pakalpojumu sniegšana (COM(2018)0148) un Komisijas 2018. gada 21. marta ieteikumu par uzņēmumu nodokļa uzlikšanu ievērojamas digitālas klātbūtnes gadījumā (C(2018)1650).

⁽⁶⁾ OV C 366, 27.10.2017., 51. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 101, 16.3.2018., 79. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 369, 11.10.2018., 123. lpp.

Ceturtdiena, 2021. gada 29. aprīlis

- ņemot vērā 2019. gada 26. marta rezolūciju par finanšu noziegumiem, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu apiešanu⁽⁹⁾, kuru ierosināja Īpašā komiteja finanšu noziegumu, izvairīšanās no nodokļu maksāšanas un nodokļu apiešanas jautājumos (TAX3),
 - ņemot vērā pasākumus, ko Komisija veikusi saistībā ar katru no iepriekš minētajām Parlamenta rezolūcijām⁽¹⁰⁾,
 - ņemot vērā pētījumu *Impact of Digitalisation on International Tax Matters: Challenges and Remedies*⁽¹¹⁾ (Digitalizācijas ietekme uz starptautiskiem nodokļu jautājumiem: problēmas un risinājumi),
 - ņemot vērā G20/ESAO Iekļaujošās struktūras darbam ar nodokļu bāzes samazināšanu un peļņas novirzīšanas (BEPS) jautājumiem (Iekļaujošās struktūras) 2015. gada oktobra rīcības plānu un it īpaši tā 1. darbību, kas attiecas uz digitalizācijas radītajām problēmām nodokļu jomā,
 - ņemot vērā 2018. gadā pieņemto G20/ESAO Iekļaujošās struktūras starpposma ziņojumu *Tax Challenges Arising from Digitalisation* (Digitalizācijas radītās problēmas nodokļu jomā) un 2019. gada maijā pieņemto darba programmu, lai rastu konsensa risinājumu ekonomikas digitalizācijas radītajām problēmām nodokļu jomā,
 - ņemot vērā ievadpaziņojumu un ziņojumus par detalizētajiem pirmā un otrā pīlāra plāniem, ko G20/ESAO Iekļaujošā struktūra pieņēma 2020. gada oktobrī, kā arī tiem pievienotos ESAO sekretariāta veiktās ekonomiskās analīzes un ietekmes izvērtējuma rezultātus,
 - ņemot vērā dažādo par starptautiskiem nodokļu jautājumiem rīkoto G7, G8 un G20 samitu iznākumu,
 - ņemot vērā darbu, ko ANO Ekspertu komiteja starptautiskajai sadarbībai nodokļu jautājumos pašlaik veic, lai risinātu ar ekonomikas digitalizāciju saistītās problēmas nodokļu jomā,
 - ņemot vērā Komisijas 2021. gada 14. janvāra sākotnējo ietekmes izvērtējumu attiecībā uz digitālo nodevu (Ares(2021) 312667),
 - ņemot vērā 2019. gada 18. decembra rezolūciju par taisnīgu nodokļu politiku digitalizētā un globalizētā ekonomikā: BEPS 2.0⁽¹²⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 54. pantu,
 - ņemot vērā Budžeta komitejas atzinumu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A9-0103/2021),
- A. tā kā pašreizējie starptautiskie noteikumi par uzņēmumu ienākuma nodokli balstās uz principiem, kas tika izstrādāti 20. gadsimta sākumā un vairs nav piemēroti arvien globalizētākai un digitalizētākai ekonomikai, un tā kā līdz ar to tie pieļauj daudzus kaitējošas nodokļu prakses veidus, kas apdraud publiskās finanses un godīgu konkurenci;
- B. tā kā pašlaik ESAO sarunu ietvaros tiek pārskatīts šo starptautiskos nodokļus reglamentējošo noteikumu samērīgums un izmantojamība praksē, lai nodrošinātu Eiropas uzņēmumu konkurētspēju aizvien globalizētākā un digitalizētākā ekonomikā;
- C. tā kā digitalizētā ekonomika ir saasinājusi pastāvošās problēmas, kuras izraisījusi daudznacionālu uzņēmumu pārmērīgā atkarība no nemateriāliem aktīviem, tādiem kā intelektuālais īpašums;

⁽⁹⁾ OV C 108, 26.3.2021., 8. lpp.

⁽¹⁰⁾ 2016. gada 16. marta kopīgais paziņojums par turpmākiem pasākumiem, kas Savienībā veicami saistībā ar uzņēmumu ienākuma nodokļa politikas pārredzamības, koordinācijas un konverģences nodrošināšanu, ņemot vērā TAXE komitejas rezolūcijas, 2016. gada 16. novembra paziņojums par turpmākiem pasākumiem, kas veicami, ņemot vērā TAXE2 komitejas rezolūciju, paziņojums par turpmākiem pasākumiem, kas veicami, ņemot vērā PANA komitejas 2018. gada aprīļa ieteikumu, un 2019. gada 27. augusta paziņojums par turpmākiem pasākumiem, kas veicami, ņemot vērā TAX3 komitejas rezolūciju.

⁽¹¹⁾ E. Hadzhiyeva, "Impact of Digitalisation on International Tax Matters: Challenges and Remedies" (Digitalizācijas ietekme uz starptautiskiem nodokļu jautājumiem: problēmas un risinājumi), Eiropas Parlaments, ES iekšpolitikas ģenerāldirektorāts, Politikas departaments A – Ekonomikas, zinātnes un dzīves kvalitātes politika, 2019. gada februāris.

⁽¹²⁾ Pieņemtie teksti, P9_TA(2019)0102.

Ceturtdiena, 2021. gada 29. aprīlis

- D. tā kā pēc 2008.–2009. gada finanšu krīzes un vairākiem atklājumiem par izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, agresīvu nodokļu plānošanu, nodokļu apiešanu un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju G20 valstis vienojās šos jautājumus risināt globāli — ESAO līmenī, izmantojot projektu “Nodokļu bāzes samazināšana un peļņas novirzīšana (BEPS)”, kā rezultātā tika izstrādāts BEPS rīcības plāns;
- E. tā kā ar BEPS rīcības plāna palīdzību izdevās panākt globālu konsensu par daudziem jautājumiem, kas saistīti ar cīņu pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, agresīvu nodokļu plānošanu un nodokļu apiešanu; tā kā tomēr netika panākta vienošanās par to, kā risināmi ekonomikas digitalizācijas radītās problēmas nodokļu jomā un tā kā tāpēc tika pieņemts atsevišķs dokuments par BEPS 1. darbību — 2015. gada galīgais ziņojums;
- F. tā kā Parlaments ir atkārtoti prasījis reformēt starptautisko uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmu, lai risinātu problēmas, kas saistītas ar izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, nodokļu apiešanu un nodokļu uzlikšanu digitālajā ekonomikā;
- G. tā kā Komisija 2018. gadā nāca klajā ar diviem priekšlikumiem par nodokļu uzlikšanu digitālajā ekonomikā, tostarp ar pagaidu īstermiņa risinājumu, kas paredz digitālo pakalpojumu nodokļa (DPN) ieviešanu, un ar ilgtermiņa risinājumu, kurš nozīmīgu digitālo klātbūtni (NDK) nosaka kā saikni uzņēmumu ienākuma nodokļa uzlikšanai un kuram būtu jāaizstāj DPN; tā kā Komisija 2016. gada 25. oktobrī nāca klajā ar priekšlikumu Padomes direktīvai par kopējo konsolidēto uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi (KKUINB) (COM(2016)0683); tā kā Parlaments atbalstīja visus šos priekšlikumus, taču tie netika pieņemti Padomē, kā rezultātā dažas dalībvalstis bija spiestas DPN ieviest vienpusēji;
- H. tā kā dalībvalstu īstenotā individuālā un nesaskaņotā DPN ieviešana, paredzot atšķirīgus nodokļu uzlikšanas noteikumus un kritērijus, palielina sadrumstalotību vienotajā tirgū un nenoteiktību nodokļu jomā un ir mazāk efektīva salīdzinājumā ar kopēju Eiropas līmeņa risinājumu;
- I. tā kā dalībvalstu vienpusēji veikti pasākumi var vairost starptautiskās tirdzniecības strīdus, kas savukārt var negatīvi ietekmēt gan digitālos, gan tradicionālos uzņēmumus vienotajā tirgū;
- J. tā kā saskaņā ar G20 valstu finanšu ministru 2017. gada martā piešķirto pilnvarojumu un ņemot vērā darba programmas pieņemšanu 2019. gada maijā, ESAO/G20 Iekļaujošā struktūra darbam ar BEPS, izmantojot savu darba grupu digitālās ekonomikas jautājumos, strādā pie globāla uz konsensu balstīta risinājuma, kura pamatā ir šādi divi pīlāri: pirmais pīlārs — nodokļu uzlikšanas tiesību piešķiršana, izmantojot jaunus noteikumus par peļņas sadali un nodokļu saikni, un otrais pīlārs — atlikušo BEPS jautājumu risināšana un pasākumu ieviešana, lai nodrošinātu minimālo nodokļa uzlikšanas līmeni;
- K. tā kā 2020. gada 12. oktobrī G20/ESAO Iekļaujošā struktūra publicēja dokumentu kopumu, kurš ietver ievadpaziņojumu un ziņojumus par detalizētajiem pirmā pīlāra un otrā pīlāra plāniem un atspoguļo konvergējošus viedokļus par daudziem politikas aspektiem, principiem un parametriem abos pīlāros un kurā identificēti atlikušie risināmie politiskie un tehniskie jautājumi;
- L. tā kā digitālajā jomā darbojošos vadošu daudz nacionālu uzņēmumu gūtā peļņa pēdējos gados būtiski ir palielinājusies; tā kā, reaģējot uz Covid-19 pandēmiju, noteiktie ierobežojošie pasākumi ir paātrinājuši pārkārtošanos uz ekonomiku, kas balstās uz digitāliem pakalpojumiem, tādējādi nostādot fiziskos uzņēmumus, it īpaši mazos un vidējos uzņēmumus (MVU) vēl neizdevīgākā stāvoklī; tā kā, ņemot vērā G20/ESAO Iekļaujošās struktūras mērķi pabeigt sarunas 2021. gada jūlijā kā pirmo soli taisnīgākas nodokļu sloga sadales virzienā, steidzami ir nepieciešama ātra rīcība;
- M. tā kā atbilstoši starptautiskie tiesību akti nodokļu jomā ir būtiski svarīgi, lai novērstu izvairīšanās no nodokļu maksāšanas un nodokļu apiešanas praksi un lai izstrādātu taisnīgu un efektīvu nodokļu sistēmu, kura novērs nevienlīdzību un nodrošina noteiktību un stabilitāti, kas ir priekšnosacījumi konkurētspējai, kā arī vienlīdzīgu konkurences apstākļu nodrošināšanai uzņēmumiem, it īpaši MVU;
- N. tā kā ekonomikas digitalizācija dažādu nozaru maziem uzņēmumiem ir nodrošinājusi iespēju kļūt konkurētspējīgākiem un iegūt jaunus klientus; tā kā ar nodokļu uzlikšanu digitālajā ekonomikā saistītiem ES pasākumiem nevajadzētu radīt slogu mazākiem jaunuzņēmumiem un darbību paplašinošiem uzņēmumiem;

Ceturtdiena, 2021. gada 29. aprīlis

- O. tā kā digitālie uzņēmumi satura radīšanā, it īpaši, izmantojot lietotāju datus un gūstot no tiem peļņu, ir ļoti lielā mērā atkarīgi no nemateriāliem aktīviem un tā kā pašreizējās nodokļu sistēmas šādu vērtības radīšanu neaptver; tā kā šī parādība izjauc saikni starp vērtības radīšanas vietu un nodokļa uzlikšanas vietu;
- P. tā kā tas, ka nav ne starptautiskas vienošanās, ne ES regulējuma attiecībā uz nodokļu uzlikšanu digitālajā ekonomikā, kavē konkurētspējīgākas un izaugsmei labvēlīgākas uzņēmējdarbības vides radīšanu digitālajā vienotajā tirgū;
- Q. tā kā, lai pārvarētu smago ekonomikas krīzi, ar ko pašlaik saskaras Savienība, ir nepieciešama mūsdienīga nodokļu politika, kas dalībvalstīm ļautu efektīvāk iekasēt nodokļus par vienotajā tirgū veiktām darbībām;
- R. tā kā starptautiskās sarunās par nodokļiem dalībvalstīm būtu cieši jāsadarbojas un jāienem vienota, stingra un mērķtiecīga nostāja;
- S. tā kā Padomes 2020. gada 27. novembra sanāksmes secinājumos ir norādīts, ka Eiropadome 2021. gada martā "izvērtēs, kā norit darbs pie svarīgā jautājuma, kas saistīts ar nodokļu uzlikšanu digitālajā ekonomikā";
- T. tā kā G20 valstu finanšu ministri tikās 2021. gada 7. un 8. aprīlī un tiksies 2021. gada 9. un 10. jūlijā, lai izvērtētu stāvokli attiecībā uz abiem Iekļaujošās struktūras ietvaros notiekošo sarunu pīlāriem,

No ekonomikas digitalizācijas izrietošo problēmu risināšana

1. atzīmē, ka pašreizējie starptautiskie noteikumi par nodokļiem tika pieņemti 20. gadsimta sākumā un ka nodokļu uzlikšanas tiesības galvenokārt balstās uz uzņēmumu fizisko klātbūtni; norāda, ka digitalizācija un ļoti lielā atkarība no nemateriāliem aktīviem ir ievērojami palielinājušas uzņēmumu spēju iesaistīties būtiskās saimnieciskās darbībās kādā no jurisdikcijām bez fiziskas klātbūtnes šajā jurisdikcijā, ka tāpēc jurisdikcijā maksātie nodokļi vairs neatspoguļo tur radīto vērtību un peļņu un ka tas var izraisīt nodokļu bāzes samazināšanu un peļņas novirzīšanu;
2. pieprasa jaunu un taisnīgāku nodokļu uzlikšanas tiesību piešķiršanu attiecībā uz augsti digitalizētiem daudz nacionāliem uzņēmumiem un tradicionālā pastāvīgas darbīgas vietas jēdziena pārskatīšanu, jo tas neietver digitalizēto ekonomiku; atgādina Parlamenta nostāju attiecībā uz K(K)UINB, lai izveidotu virtuālu pastāvīgo darbīgas vietas vietu, paturot prātā vērtības reģistrēšanas vietu un balstoties uz lietotāju radīto vērtību un peļņu; uzsver, ka tiešaistes platformu lietotāji un digitālo pakalpojumu patērētāji tagad ir svarīgi elementi augsti digitalizētu uzņēmumu veiktā vērtības radīšanā, ka tos nav iespējams pārvietot ārpus jurisdikcijas tādā pašā veidā kā kapitālu un darbaspēku un ka tāpēc tie būtu jāņem vērā jaunas nodokļu saiknes definēšanā, lai nodrošinātu efektīvu līdzekli pret agresīvu nodokļu plānošanu un nodokļu apiešanu;
3. piekrīt bažām par to, ka risināmo problēmu šaura noteikšana izraisītu tikai atsevišķiem uzņēmumiem paredzētu noteikumu izstrādi; norāda, ka ir jāpārskata transfertcenas, pastāvīgas darbīgas vietas definīcija un dažādu pārāk sarežģīto nodokļu sistēmu izraisītā nodokļu neiekasēšana, it īpaši attiecībā uz nolīgumiem par nodokļu dubultas uzlikšanas novēršanu;
4. uzsver, ka jauniem risinājumiem attiecībā uz nodokļu uzlikšanu digitālajā ekonomikā būtu jāparedz, ka ar nodokli tiek aplikta peļņa, nevis ienākumi;
5. pieņem zināšanai mūsu valstu ekonomikas būtisko attīstību, ko izraisījusi digitalizācija un globalizācija; atzīmē digitalizācijas labvēlīgo ietekmi uz mūsu sabiedrību un ekonomiku, kā arī digitalizācijas lielo potenciālu nodokļu administrēšanas ziņā, kas kalpo kā instruments, lai iedzīvotājiem sniegtu labākus pakalpojumus, palielinātu sabiedrības uzticēšanos nodokļu iestādēm un uzlabotu konkurētspēju; pauž nožēlu par nepilnībām starptautiskajā nodokļu sistēmā, kas ne vienmēr ir piemērota globalizācijas un digitalizācijas radīto problēmu pienācīgai risināšanai; prasa panākt vienošanos, kuras mērķis būtu taisnīga un efektīva nodokļu sistēma, vienlaikus ievērojot valstu suverenitāti nodokļu uzlikšanas jomā;
6. prasa reformēt nodokļu sistēmu, lai apkarotu krāpšanu nodokļu jomā un nodokļu apiešanu; uzsver, ka Savienībai un tās dalībvalstīm būtu jāuzņemas vadība šo trūkumu novēršanā;
7. uzsver nepieciešamību uzlikt nodokļus daudz nacionāliem uzņēmumiem, balstoties uz taisnīgu un efektīvu formulu nodokļu uzlikšanas tiesību sadalei starp valstīm; atgādina Komisijas priekšlikumu par kopējo konsolidēto uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi (KKUINB);

Ceturtdiena, 2021. gada 29. aprīlis

8. uzsver nepieciešamību pievērsties nepietiekamai nodokļu uzlikšanai digitalizētajā ekonomikā; uzsver, ka būtu jāņem vērā augsti digitalizētiem daudz nacionāliem uzņēmumiem raksturīgā mobilitāte, it īpaši vērtības radīšanas nolūkā, un jānodrošina nodokļu uzlikšanas tiesības taisnīga sadale starp visām valstīm, kurās šie uzņēmumi veic saimniecisko darbību un rada vērtību, tostarp pētniecības un attīstības jomā; atzīmē, ka daži pašreizējie nolīgumi par nodokļu dubultas uzlikšanas novēršanu var kavēt nodokļu uzlikšanas tiesību taisnīgu sadali, un prasa tos atjaunināt; uzsver mazo perifēro dalībvalstu īpašo stāvokli;
9. uzskata, ka ir nepieciešami turpmāki pētījumi par vispārējo nodokļu slogu dažādiem uzņēmumu veidiem; pauž nožēlu par to, ka nodokļu apiešana ne tikai kaitē publisko ieņēmumu iekasēšanai — un līdz ar to kavē sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu un nodokļu slogu novirza uz vidusmēra pilsoņiem, tādējādi palielinot nevienlīdzību —, bet arī izkropļo tirgu, nostādot neizdevīgā stāvoklī uzņēmumus, it īpaši MVU, un radot šķēršļus jauniem vietējiem ienācējiem; uzsver nepieciešamību ņemt vērā iespējamus šķēršļus MVU iekļūšanai tirgū, lai nepieļautu to, ka tiek radīta digitālā nozare, kurā darbojas tikai daži lieli uzņēmumi;
10. atgādina, ka digitāliem uzņēmumiem piemērotā faktiskā nodokļu likme vidēji ir tikai 9,5 % salīdzinājumā ar tradicionāliem uzņēmumiem piemēroto 23,2 % likmi;
11. uzsver, ka tikmēr pieprasījums pēc digitalizētiem pakalpojumiem ir strauji pieaudzis, jo Covid-19 dēļ daudzi uzdevumi ir jāveic attālināti; līdz ar to konstatē, ka šādu digitalizētu pakalpojumu sniedzēji atrodas izdevīgākā stāvoklī nekā tradicionālie uzņēmumi, it īpaši MVU;
12. uzsver, ka ESAO/G20 dokumentā par BEPS 1. darbību, proti, 2015. gada galīgajā ziņojumā ir secināts, ka digitālā ekonomika arvien vairāk kļūst par ekonomiku kā tādu; atzīst lielākās daļas ekonomikas nozaru straujo digitalizāciju un nepieciešamību pēc nākotnes prasībām atbilstošas nodokļu sistēmas, kas nenorobežotu digitālo ekonomiku, bet gan nodrošinātu taisnīgu ieņēmumu sadali starp valstīm, kurās tiek radīta vērtība;
13. atzīmē, ka ir svarīgi nošķirt nodokļu uzlikšanas un regulējuma lomu un ka nākotnes digitālā nodokļa politikas nevajadzētu formulēt ar mērķi novērst trūkumus digitālajā ekonomikā, piemēram, ienākumus no monopolvaras pār informāciju, ja tā vietā piemērotāki būtu regulatīvie pasākumi;

Globāls daudzpusējs nolīgums: par labāko atzītais, taču ne vienīgais risinājums

14. prasa panākt starptautisku vienošanos, kuras mērķis būtu taisnīgas un efektīvas nodokļu sistēmas ieviešana; atzinīgi vērtē G20/ESAO Iekļaujošās struktūras centienus panākt globālu konsensu par starptautiskās nodokļu sistēmas daudzpusēju reformu, lai risinātu pastāvīgās peļņas novirzīšanas un digitalizētās ekonomikas radītās problēmas; tomēr pauž nožēlu, ka netika ievērots vienošanās panākšanai noteiktais termiņš, proti, 2020. gada beigas; atzīst tehniskā līmenī sasniegto progresu diskusijā par minētajiem priekšlikumiem, neraugoties uz Covid-19 pandēmijas izraisīto kavēšanos, un prasa iekļaujošu sarunu procesā ātri — līdz 2021. gada vidum — panākt vienošanos; aicina dalībvalstis aktīvi iesaistīties nodokļu jautājumu risināšanā arī citos starptautiskos forumos, piemēram, ANO;
15. pieņem zināšanai to, ka G20/ESAO Iekļaujošās struktūras ierosinātā divu pilāru pieeja nenorobežo digitalizēto ekonomiku, bet gan cenšas rast visaptverošu risinājumu tās radītajām jaunajām problēmām; pieņem zināšanai arī Iekļaujošās struktūras locekļu atšķirīgos viedokļus; tomēr uzskata, ka abi pilāri būtu jāaplūko kā savstarpēji papildinoši un jāpieņem līdz 2021. gada vidum;
16. uzsver, ka otrā pilāra mērķis ir risināt atlikušās ar BEPS saistītās problēmas, it īpaši, nodrošinot, ka lieli daudz nacionāli uzņēmumi, tostarp digitalizēti uzņēmumi, maksā minimālu faktisko uzņēmumu ienākuma nodokļa likmi neatkarīgi no to atrašanās vietas; atzinīgi vērtē jauno impulsu G20/ESAO Iekļaujošās struktūras sarunās, ko sniedza ASV administrācijas nesenie priekšlikumi par spēcīgu stimulu valstīm noslēgt globālu vienošanos, ar kuras palīdzību visā pasaulē tiek ieviesti minimāli obligātie noteikumi nodokļu jomā; atzīmē, ka šādi priekšlikumi ietver globāliem nemateriāliem ar zemu nodokli apliktiem ienākumiem (GILTI) piemērotās nodokļa likmes palielināšanu līdz 21 % un SHIELD (*Stopping Harmful Inversions and Ending Low-tax Developments*) likmi, kas būtu līdzvērtīga GILTI likmei gadījumā, ja netiktu panākta globāla vienošanās par II pilāru⁽¹³⁾; uzskata, ka jebkāda minimālā faktiskā likme būtu jānosaka taisnīgā un pietiekamā līmenī, lai atturētu no peļņas novirzīšanas un novērstu kaitējošu nodokļu konkurenci;

⁽¹³⁾ ASV Valsts kase, "The Made In America Tax Plan", 2021. g., 12. lpp.

Ceturtdiena, 2021. gada 29. aprīlis

17. aicina Komisiju un Padomi pārlicināties, ka G20/ESAO Iekļaujošās struktūras ietvaros notiekošajās sarunās panāktajos kompromisa risinājumos tiek ņemtas vērā ES intereses, un izvairīties no papildu sarežģītības un birokrātijas radīšanas MVU un iedzīvotājiem;

18. atzinīgi vērtē ESAO sekretariāta centienus rast risinājumu tam, kā mūsu pašreizējos starptautiskos noteikumus par nodokļiem pielāgot globalizētai un digitalizētai ekonomikai; atzinīgi vērtē pirmajā pilārā iekļauto priekšlikumu noteikt jaunu nodokļu saikni un jaunas nodokļu uzlikšanas tiesības, kas nodrošinātu iespēju uzlikt nodokļus daudznacionāliem uzņēmumiem tirgus jurisdikcijās, balstoties to saimniecisko darbību, pat ja tiem attiecīgajā jurisdikcijā nav fiziskas klātbūtnes; uzsver, ka mijiedarbība ar lietotājiem un patērētājiem būtiski veicina vērtības radīšanu augsti digitalizētos uzņēmējdarbības modeļos un ka tāpēc tā būtu jāņem vērā, piešķirot nodokļa uzlikšanas tiesības; atzīmē, ka daži politikas risinājumi arī turpmāk būtu nosakāmi pasaules līmenī;

19. atzīst, ka tā saucamā A summa radītu jaunas nodokļa uzlikšanas tiesības tirgus jurisdikcijām; uzsver, ka šīm jaunajām nodokļa uzlikšanas tiesībām būtu jāattiecas uz visiem lielajiem daudznacionālajiem uzņēmumiem, kas varētu iesaistīties BEPS praksē, un vismaz uz automaitzētiem digitālajiem pakalpojumiem un uzņēmumiem, kas orientēti uz preču un pakalpojumu sniegšanu patērētājiem, taču tajā pašā laikā neradot papildu un nevajadzīgu slogu MVU un izvairīties no pakalpojumu sadārdzināšanas patērētājiem;

20. aicina dalībvalstis atbalstīt vienošanos, kas nodrošinātu, ka tirgus jurisdikcijām tiek pārdalītas pietiekamas peļņas summas, un kas neaprobežotos tikai ar parastās un ārkārtas peļņas nošķiršanu, jo tas varētu novest pie tīri mākslīgas nošķiršanas;

21. pauž bažas, ka pārāk sarežģīta sistēma varētu radīt papildu iespējas jaunpieņemto noteikumu apiešanai, un aicina ESAO un sarunās iesaistītās dalībvalstis strādāt pie tā, lai rastu vienkāršu un īstenojamu risinājumu; prasa ņemt vērā konstatējumus, kas saistīti ar G20/ESAO BEPS rīcības plāna administratīvo ietekmi;

22. iesaka, lai sarunās dalībvalstu aizstāvētie politikas risinājumi mazinātu sarežģītību; tādēļ atbalsta vienkāršotas administratīvās procedūras daudznacionāliem uzņēmumiem, uz kuriem attiecas jaunās nodokļu uzlikšanas tiesības, — arī tāpēc, lai dalībvalstīm atvieglotu īstenošanas slogu —, ņemot vērā dalībvalstis, kas nav iesaistījušās konkurenci kropļojošos fiskālos mehānismos, tādus kā īpaši izdevīgas vienošanās (*sweetheart deals*); uzskata, ka būtu jāreformē darījuma pušu savstarpējas neatkarības un vienlīdzīguma princips;

23. aicina Komisiju un Padomi pastiprināt dialogu ar jauno ASV administrāciju par digitālā nodokļa politiku, lai līdz 2021. gada jūnijam G20/ESAO Iekļaujošās struktūras sarunu ietvaros rastu kopīgu pieeju; atzinīgi vērtē jaunās ASV administrācijas neseno paziņojumu, ka tā no jauna aktīvi iesaistīsies ESAO sarunās, lai panāktu vienošanos un atteiktos no ieceres paredzēt aizsardzības klauzulu; aicina Komisiju rūpīgi izvērtēt ASV ierosināto jauno I pilāra pielāgojumu ietekmi; aicina dalībvalstis iebilst pret aizsardzības klauzulu, kas var nopietni apdraudēt reformu centienus; aicina Komisiju turpināt virzīt pašai savu priekšlikumu attiecībā uz digitalizētas ekonomikas radīto problēmu risināšanu, ja reformas pirmajā pilārā tiks iekļauta aizsardzības klauzula; šajā sakarā atgādina Komisijas ilgtermiņa priekšlikumu par nozīmīgu digitālo klātbūtni;

24. pieņem zināšanai priekšlikumu par strīdu novēršanas un risināšanas mehānismu, kura mērķis ir novērst nodokļu dubultu uzlikšanu un palielināt jauno noteikumu pieņemamību; uzsver šī mehānisma būtisko lomu, it īpaši pārejas periodā līdz jaunā starptautiskā nodokļu režīma ieviešanai; tomēr uzsver, ka noteiktību nodokļu jomā vislabāk var panākt, ieviešot vienkāršus, skaidrus un saskaņotus noteikumus, kas novērs strīdu rašanos; uzsver, ka nevienam strīdu novēršanas un risināšanas mehānismam nevajadzētu nostādīt neizdevīgā stāvoklī jaunattīstības valstis;

25. saprot, ka ar starptautiskas vienošanās palīdzību būtu jāizvairās no kaitējošiem tirdzniecības strīdiem un pretpasākumiem, kas varētu nelabvēlīgi ietekmēt citas ekonomikas nozares;

26. aicina Komisiju pabeigt pirmā un otrā pilāra ietekmes uz dalībvalstu ieņēmumu iekasēšanu izvērtēšanu un par tās rezultātiem informēt Padomi un Parlamentu; aicina Komisiju, balstoties uz šo ietekmes izvērtējumu, sniegt dalībvalstīm padomu un norādījumus, lai sarunās tās ieņemtu nostāju, kas aizstāv ES intereses;

Ceturtdiena, 2021. gada 29. aprīlis

27. aicina visas dalībvalstis un Komisiju saskaņot savas nostājas, lai paustu vienotu viedokli;

Aicinājums ES nekavējoties rīkoties

28. pauž nožēlu, ka G20/ESAO Iekļaujošās struktūras nespēja 2020. gada oktobrī rast risinājumu ir paildzinājusi nepietiekamo nodokļu uzlikšanu digitalizētajā ekonomikā; uzsver, ka digitalizētie uzņēmumi — galvenokārt tie, kas spēja paplašināt savu darbību, — lielā mērā ir guvuši labumu no Covid-19 pandēmijas, ka tajā pašā laikā citi uzņēmumi, it īpaši MVU, no tās ir cietuši un ka tā ir paātrinājusi pāreju uz digitalizētu ekonomiku, tādējādi no jauna uzsverot nepieciešamību rast daudzpusējus risinājumus, lai reformētu pašreizējo nodokļu sistēmu nolūkā nodrošināt taisnīgu digitalizētās ekonomikas ieguldījumu;

29. uzsver, ka valstu valdībām jāiekasē vēl nepieredzēti līdzekļi, lai atgūtos no Covid-19 krīzes, un ka atveseļošanas finansēšanai varētu izmantot arī ieņēmumus no nozarēm, kurās nodokļi netiek uzlikti pietiekamā apmērā;

30. uzskata, ka no digitalizētās ekonomikas izrietošās problēmas nodokļu jomā ir globālā līmenī risināms jautājums un ka steidzami ir nepieciešama vienošanās G20/ESAO valstu līmenī, lai darītu iespējamu starptautisku koordināciju; uzskata, ka vērienīgs un saskaņots starptautisks risinājums ir daudz labāks par dažādu valsts vai reģionālā līmenī noteiktu digitālo nodokļu kompilāciju, kas rada potenciālu risku, un ka ar šāda risinājuma palīdzību pastāv daudz lielāka iespēja rast vienprātīgu atbalstu Padomē;

31. tādēļ uzstāj, ka neatkarīgi no G20/ESAO Iekļaujošās struktūras ietvaros notiekošajās sarunās panāktā progresa ES vajadzētu būt rezerves nostājai un ka tai vajadzētu būt gatavai līdz 2021. gada beigām nākt klajā pašai ar savu priekšlikumu par nodokļu uzlikšanu digitālajā ekonomikā, it īpaši tāpēc, ka ESAO priekšlikumi attiecas tikai uz mazu uzņēmumu grupu un var izrādīties nepietiekami; aicina Komisiju ievērot 2020. gada 16. decembra iestāžu nolīgumu par sadarbību budžeta jautājumos, līdz 2021. gada jūnijam iesniedzot priekšlikumus par digitālo nodevu un vienlaikus jau iepriekš paredzot to atbilstību G20/ESAO Iekļaujošās struktūras reformai, ja būs panākta vienošanās par to; iesaka Komisijai nākt klajā ar ceļvedi, kurā būtu ņemti vērā dažādi scenāriji, it īpaši tāds, ar kuru saskaņā līdz 2021. gada vidum ir panākta vienošanās ESAO līmenī, un tāds, ar kuru saskaņā šāda vienošanās līdz 2021. gada vidum nav panākta;

32. aicina Komisiju it īpaši apsvērt iespēju kā nepieciešamu pirmo soli ieviest pagaidu ES digitālo pakalpojumu nodokli; uzsver — ja ESAO/G20 Iekļaujošās struktūras ietvaros tiks panākta starptautiska vienošanās, minētie Eiropas līmeņa risinājumi atbilstoši būtu jāpielāgo; atgādina, ka ES DPN var iecerēt tikai kā pagaidu pirmo soli;

33. prasa, lai ES saskaņoti īstenotu potenciālo starptautiskajās sarunās panākto vienošanos, un aicina Komisiju šajā sakarā nākt klajā ar atbilstošu priekšlikumu;

34. norāda, ka neveiksmīgs ESAO sarunu iznākums izraisītu vēl lielāku sadrumstalotību attiecībā uz digitālo nodokli un ka tas arī varētu kaitēt Eiropas uzņēmumiem, kuri plāno izvērst savus uzņēmējdarbības modeļus citos tirgos; atgādina, ka ir svarīgi panākt vienošanos ESAO līmenī, lai izvairītos no iespējamiem tirrdzniecības kariem; uzsver — neraugoties uz to, ka nodokļu uzlikšana ir dalībvalstu kompetence, ir nepieciešama tās stingra koordinēšana;

35. uzsver, ka ES digitālie uzņēmumi, kuru galvenā mītnes vieta atrodas kādā no ES dalībvalstīm un kuriem ir jāmaksā uzņēmumu ienākuma nodoklis, atrodas neizdevīgākā stāvoklī salīdzinājumā ar ārvalstu uzņēmumiem, kuriem, lai gan tie pārdod preces un sniedz pakalpojumus Eiropas lietotājiem, nav fiziskas klātbūtnes nevienā no dalībvalstīm un kuri līdz ar to var izvairīties no uzņēmumu ienākuma nodokļa maksāšanas Eiropas Savienībā; uzsver nepieciešamību radīt vienlīdzīgus konkurences apstākļus tradicionālo pakalpojumu un automatizētu digitalizēto pakalpojumu sniedzējiem, kā arī uz preču un pakalpojumu sniegšanu patērētājiem orientētiem uzņēmumiem Eiropas Savienībā, nodrošinot, ka pēdējiem nodokļi tiek uzlikti peļņas gūšanas vietā un ka tiek piemērota taisnīga nodokļu likme;

36. uzsver, ka, ieviešot jebkādu ES DPN, nedrīkst pieļaut nevajadzīgu atbilstības nodrošināšanas izmaksu pieaugumu un ir jānodrošina skaidras definīcijas un pārredzami noteikumi, kuri ir vienkārši ievērojami, kuru īstenošana ir viegli nodrošināma un kuri veicina juridisko un regulatīvo noteiktību;

37. prasa pieņemt samērīgus noteikumus, lai nepieļautu, ka tiek apdraudēti MVU, jaunuzņēmumi un uzņēmumi, kas ir uzsākuši savu darbību digitalizācijā; šajā sakarā uzsver, ka nodokļu politika var būt viens no instrumentiem vienotā tirgus konkurētspējas atbalstīšanai; uzsver, ka ir nepieciešama izaugsmi veicinoša nodokļu politika, kuras mērķis ir stiprināt vienotā tirgus starptautisko konkurētspēju;

Ceturtdiena, 2021. gada 29. aprīlis

38. uzsver nepieciešamību pārskatīt pašreizējos noteikumus par nodokļu dubultu uzlikšanu, lai nodrošinātu, ka visa peļņa, kas aizplūst no ES, tiek aplikta ar nodokli;

39. atzīmē, ka dažas dalībvalstis uzskata nodokļu uzlikšanu lieliem augsti digitalizētiem uzņēmumiem par steidzami risināmu jautājumu un ka tāpēc tās ir ieviesušas digitālo pakalpojumu nodokli valsts līmenī; atzīmē, ka šāds dalībvalstu ieviests digitālo pakalpojumu nodoklis ietekmē starptautisko tirdzniecību un starptautiskās sarunas; tomēr norāda, ka valsts līmeņa risinājumu vienpusēja ieviešana var radīt sadrumstalotības un fiskālās nenoteiktības risku vienotajā tirgū; uzsver, ka valsts līmeņa pasākumu skaita palielināšanās padara vēl steidzamāku nepieciešamību rast saskaņotu Eiropas līmeņa risinājumu; atgādina, ka šie valsts līmeņa pasākumi būtu pakāpeniski jāatceļ, ja tiks rasts efektīvs daudzpusējs risinājums;

40. atgādina — lai gan nodokļu uzlikšana galvenokārt ir dalībvalstu kompetence, to valdībām tā pēc iespējas lielākā mērā jāīsteno, ievērojot kopējos ES tiesību principus, lai nodrošinātu valstu satvaru saskaņotību, tādējādi radot apstākļus godīgai konkurencei un nepieļaujot negatīvu ietekmi uz ES nodokļu uzlikšanas principu vispārējo saskaņotību;

41. atzīmē, ka Padome nav panākusi vienošanos par attiecīgajiem Komisijas priekšlikumiem — ne par digitālo pakalpojumu nodokli, ne par nozīmīgu digitālo klātbūtni, ne par KUINB un KUIINB; aicina dalībvalstis pārskatīt savu nostāju attiecībā uz šiem priekšlikumiem gadījumā, ja ESAO sarunas cietīs neveiksmi, it īpaši, ņemot vērā Covid-19 krīzes radītos bezprecedenta apstākļus, — vai arī apsvērt iespēju tos integrēt nākotnē iespējamā ESAO līmeņa vienošanos īstenošanā —, kā arī apsvērt visas Līgumos paredzētās iespējas gadījumā, ja nebūs iespējams panākt vienprātīgu vienošanos;

42. aicina dalībvalstis atsākt augsta līmeņa politisko dialogu Padomē, lai sagatavotu pamatu lēmumam par nodokļu uzlikšanu digitālajā ekonomikā vienotajā tirgū neatkarīgi no starptautisko sarunu iznākuma; aicina Padomi panākt progresu attiecībā uz Parlamentā jau pieņemtajiem likumprojektiem, lai ievērotu ES iestāžu lojālas sadarbības principu;

43. atzinīgi vērtē Komisijas 2021. gada 14. janvāra sākotnējo ietekmes izvērtējumu attiecībā uz digitālo nodevu; atzīmē, ka digitalizācija var palielināt ražīgumu un patērētāju labklājību un ka tai ir arī liela nozīme, lai nodrošinātu, ka lieli augsti digitalizēti uzņēmumi sniedz taisnīgu ieguldījumu sabiedrības labā; aicina Komisiju rūpīgi izvērtēt to, kādā veidā digitālo darbību, darījumu, pakalpojumu vai uzņēmumu darbības joma, definīcija un segmentācija tiks saskaņota ar starptautiskajiem centieniem rast globālu risinājumu;

44. pieņem zināšanai sākotnējā ietekmes izvērtējumā minētos trīs iespējamās nodokļu politikas variantus:

- a) uzņēmumu ienākuma nodokļa papildinājums, kas būtu savienojams ar starptautiskām sarunām un divpusējiem nodokļu nolīgumiem;
- b) uz ienākumiem balstīts nodoklis, kamēr starptautiskās sarunās nebūs rasts efektīvs risinājums; tomēr norāda, ka ar digitālo nodokli būtu vēlams aplikāt peļņu;
- c) nodoklis, ar ko tiktu aplikti uzņēmumu savstarpējie digitālie darījumi Eiropas Savienībā; apzinās risku, ka nodokļu slogs varētu tikt novirzīts no lieliem digitalizētiem uzņēmumiem uz mazākiem uzņēmumiem, kas ir atkarīgi no šiem pakalpojumiem;

45. prasa sāki izvērtēt ikviena minētā varianta ietekmi uz ES digitālo programmu un vienoto tirgu, kā arī jebkādas iespējamās starptautiskās tirdzniecības strīdus un citu ekonomikas dalībnieku īstenotus pretpasākumus, un iespējamo netiešo ietekmi uz citām ekonomikas nozarēm;

46. prasa pastiprināt Parlamenta lomu likumdošanas procedūrās, kas attiecas uz nodokļu uzlikšanu; aicina Komisiju izpētīt visas Līgumos paredzētās iespējas; šajā sakarā pieņem zināšanai Komisijas 2019. gada 15. janvāra paziņojumā "Virzība uz efektīvāku un demokrātiskāku lēmumu pieņemšanu ES nodokļu politikā" ierosināto ceļvedi pārejai uz lēmumu pieņemšanu ar kvalificētu balsu vairākumu;

Digitālā nodeva kā jauns ES pašu resursu veids

47. atzinīgi vērtē 2020. gada 16. decembra Iestāžu nolīgumu starp Eiropas Parlamentu, Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Komisiju par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību, kā arī par jauniem pašu resursiem, tostarp par ceļvedi jaunu pašu resursu ieviešanai⁽¹⁴⁾ (Iestāžu nolīgumu) — saskaņā ar universāluma

⁽¹⁴⁾ OV L 433 I, 22.12.2020., 28. lpp.

Ceturtdiena, 2021. gada 29. aprīlis

principu — un atgādina Komisijas juridiski saistošo apņemšanos līdz 2021. gada jūnijam iesniegt priekšlikumu tiesību aktam par ES digitālo nodevu kā jaunu pašu resursu veidu; uzsver Parlamenta, Padomes un Komisijas juridiski saistošo apņemšanos nekavējoties veikt minētajā ceļvedī izklāstītos pasākumus, lai to īstenotu līdz 2023. gada 1. janvārim;

48. atgādina, ka Parlaments ar pārliecinošu balsu vairākumu daudzos ziņojumos un rezolūcijās⁽¹⁵⁾ ir atkārtoti paudis apņemšanos ieviest ES digitālo nodevu kā jaunu pašu resursu veidu;

49. uzsver, ka Iestāžu nolīgums, tostarp ceļvedis jaunu pašu resursu ieviešanai, uzliek Padomei, Parlamentam un Komisijai par pienākumu neatgriezeniski virzīties uz priekšu ES digitālās nodevas ieviešanā, kura pilnībā tiks iekļauta ES ilgtermiņa budžetā kā pašu resursu veids un kā stabils ilgtermiņa ieņēmumu avots; uzsver, ka neatkarīgi no tā, vai attiecīgie pamatnoteikumi tiks noteikti ESAO vai ES līmenī, ieņēmumi, ko dalībvalstīs radīs nodokļu uzlikšana digitālajā ekonomikā, var kļūt un tiem jāklūst par pašu resursu veidu; uzskata, ka tāda pati pieeja būtu izmantojama arī attiecībā uz visiem citiem ieņēmumiem, ko rada jebkāda ESAO līmenī panākta vienošanās;

50. uzskata, ka no ES digitālās nodevas gūtie ieņēmumi būtu pēc būtības saistīti ar vienotā tirgus un “digitālās savienības” atvērtajiem robežām un ka tāpēc tie būtu ļoti piemērots un patīss pamats ES pašu resursu veidam; uzsver, ka šīs jaunās publisko ieņēmumu plūsmas iekļaušana ES budžetā palīdzētu atrisināt vairākus problemātiskus jautājumus, kas saistīti ar fiskālo līdzvērtību un fiskālo saskaņotību;

51. prasa, lai tiktu pieņemts tāds nodokļu režīms un īstenošanas noteikumi, kuru mērķis ir līdz minimumam samazināt risku, ka jebkāda negatīva ekonomiskā ietekme varētu tikt pārnesta uz ES iedzīvotājiem un patērētājiem; ir pārliecināts, ka no digitālā nodokļa gūto ieņēmumu pārvēršana par ES budžetā iekļaujamo pašu resursu veidu palīdzētu šādas izmaksas vienlīdzīgi sadalīt un pārdalīt starp ES dalībvalstīm;

52. atgādina, ka saskaņā ar universāluma principu pašu resursi, kas balstās uz ES digitālo nodevu un/vai ESAO noteikumiem, oficiāli nav asinājami nevienai konkrētai programmai vai fondam; atgādina, ka tie līdz ar citiem jauniem pašu resursu veidiem būs daļa no vispārējiem ieņēmumiem, kuru kopējai summai vajadzētu būt pietiekamai, lai segtu vismaz ES Atveseļošanas instrumenta *Next Generation EU* atmaksāšanas izmaksas; atgādina arī, ka visi ieņēmumi no jaunajiem pašu resursiem, kas pārsniegs šai atmaksāšanai faktiski nepieciešamo summu, arī turpmāk būs ES budžeta vispārējie ieņēmumi;

53. atgādina — kā noteikts Iestāžu nolīguma II pielikuma G punktā, iestādes atzīst, ka jaunu pašu resursu groza ieviešanai būtu jāpalīdz finansēt Savienības izdevumus, kas paredzēti DFS;

54. apgalvo, ka no ES digitālās nodevas gūtie ieņēmumi būs daļa no jaunu pašu resursu groza, kura radītie ieņēmumi būs pietiekami, lai ar ES budžeta palīdzību segtu vismaz gaidāmās ar ES Atveseļošanas instrumenta dotāciju komponentu saistītās atmaksāšanas izmaksas (pamatsummu un procentus) — kas laikposmā no 2028. līdz 2058. gadam tiek lēstas vidēji aptuveni 15 miljardu EUR apmērā gadā un lielākais 29,25 miljardu EUR apmērā gadā —, vienlaikus izvairoties no ES programmām paredzētu izdevumu samazināšanas; atzīmē, ka attiecīgie ieņēmumi tiek lēsti robežās no vairākiem miljardiem euro līdz pat vairākiem desmitiem miljardu euro, kas būs atkarīgs no virknes faktoru, tostarp no precīzas nodokļu bāzes definīcijas, ar nodokli apliekamās vienības, nodokļa uzlikšanas vietas, nodokļa aprēķināšanas, nodokļa likmes, kā arī no ekonomiskās izaugsmes līmeņa attiecīgajās nozarēs;

55. uzsver, ka Iestāžu nolīguma ceļvedī paredzētā jaunu pašu resursu groza, tostarp digitālās nodevas, ieviešana palielinās ES fiskālo autonomiju un tās spēju attaisnot ES iedzīvotāju cerības attiecībā uz stratēģiskiem ES politikas mērķiem, tādiem kā taisnīgs un spēcīgs Eiropas vienotais tirgus, uz taisnīgu pārkārtošanos balstīts Eiropas zaļais kurss, Eiropas sociālo tiesību pīlārs, digitālā pārveide, kā arī ES pievienotās vērtības radišana, kas nodrošina lielākus ieguvumus efektivitātes ziņā nekā dalībvalstu izdevumi;

⁽¹⁵⁾ It īpaši 2018. gada 14. marta rezolūcijā par Eiropas Savienības pašu resursu sistēmas reformu (OV C 162, 10.5.2019., 71. lpp.), 2018. gada 14. novembra starpposma ziņojumā par daudzgadu finanšu shēmu 2021.–2027. gadam: Parlamenta nostāja ar nolūku panākt vienošanos (OV C 363, 28.10.2020., 179. lpp.), 2019. gada 10. oktobra rezolūcijā par daudzgadu finanšu shēmu 2021.–2027. gadam un pašu resursiem: laiks attaisnot pilsoņu cerības (pieņemtie teksti, P9_TA(2019)0032), 2020. gada 15. maija rezolūcijā par jauno DFS, pašu resursiem un atveseļošanas plānu (pieņemtie teksti, P9_TA(2020)0124), 2020. gada 23. jūlija rezolūcijā par Eiropadomes 2020. gada 17.–21. jūlija ārkārtas sanāksmes secinājumiem (pieņemtie teksti, P9_TA(2020)0206) un 2020. gada 16. septembra normatīvajā rezolūcijā par projektu Padomes lēmumam par Eiropas Savienības pašu resursu sistēmu (pieņemtie teksti, P9_TA(2020)0220).

Ceturtdiena, 2021. gada 29. aprīlis

56. atgādina, ka no ES digitālās nodevas gūtie ieņēmumi ir jāizmanto Atveseļošanas instrumenta atmaksāšanai un Savienības programmu un fondu finansēšanai; šajā sakarā atkārtoti apgalvo, ka jebkādi no digitālās nodevas gūto ieņēmumu daļai, ko patur dalībvalstis, vajadzētu būt stingri proporcionālai tās iekasēšanas izmaksām un nevajadzētu izraisīt nepamatotu ES budžeta ieņēmumu zaudējumu;

57. mudina Komisiju, izstrādājot priekšlikumus tiesību aktiem par ES digitālo nodevu kā pašu resursu veidu un par Pašu resursu lēmuma pārskatīšanu, iekļaut Parlamenta nostāju un aicina Padomi ātri pieņemt šo priekšlikumu saskaņā ar minēto ceļvedi; mudina iestādes ātri un konstruktīvi iesaistīties regulārajā dialogā, kas paredzēts to kopīgi pieņemtajā jaunu pašu resursu ieviešanas ceļvedī; mudina Eiropadomi atbalstīt apņēmīgu ES vadošo lomu pasaules mērogā veiktajos centienos panākt taisnīgāku nodokļu uzlikšanu, veicot ātrus un noteiktus pasākumus digitālās nodevas kā pašu resursu veida ieviešanai 2021. gadā; šajā sakarā atzinīgi vērtē Eiropadomes locekļu 2021. gada 25. marta paziņojumu, kurā uzsvērta viņu apņemšanās īstenot šos centienus;

o

o o

58. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.
